

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

ἡ εἰρηνικαὶ τῶν αὐτοκρατόρων συνεντεύξεις καὶ ἡ τοῦ Ζουλφικάρ ἀπὸ ἐδαφικῶν ἀνωμαλιῶν ἰσοπέδωσις, τὰ δύο ταῦτα πλούσια εἰς δημοσιογραφικὴν πολυλογίαν γεγονότα, παρέχουσιν μοι ἐλευθερίαν εἰς παντοίαν ἄλλην κατὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας τοῦ θέρους ἀργολογίαν, ἣν πάλιν μόνον αἱ συρρικνῶν δρέξεις Σου συντομεύουσι διὰ τῆς παραθέσεως τῶν οἰκείων εἰκόνων.

Πρὶν ἢ εἰπω ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτῶν κατωτέρω ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν Σου εἰς μίαν τῶν εὐγενεστέρων μορφῶν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς συγχρόνου ἐν Γερμανίᾳ ἐπιστήμης καὶ κοινωνικῆς ἀρετῆς. Ὁ Γεώργιος Κοφίτιος, τοῦ ὁποῦ

τὸ ὄνομα εἶνε συνδεδεμένον μετὰ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὡς πᾶσα τοῦ ἀνδρὸς ἡ δόξα ἀπορρεῖ ἐκ τῆς ἰσοβίου αὐτῶν μελέτης, ἀνεπαύθη ἀπὸ γονίμου ἐργασίας οὐχὶ λίαν προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν. Ἐπὶ τῇ σεβαστῇ αὐτοῦ μνήμῃ οἱ νέοι Ἕλληνες εὐχονται καὶ μεταξὺ αὐτῶν ν' ἀναδειχθῇ ποτὲ τοιοῦτος ἔσχατος τῆς προγονικῆς μαθήσεως ἱεροφάντης.

Τῆς ἄλλης εἰδωλικῆς σκηνῆς, τῶν ἡσυχῶν, ὁ τρυφερός Συγγραφεὺς Δωδὲ, διακρίνεται ἐν τῇ συγχρόνῳ γαλλικῇ φιλολογίᾳ διὰ τῆς περιπαθείας τοῦ ἔφους καὶ ὅλως λυρικῆς — ὑποκειμενικῆς κατὰ τὸν συρρικνὸν ὅρισμόν — ἐκφράσεως, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν νέαν γαλλικὴν διηγηματογραφίαν. Τὸ ὑπόδειγμα τοῦτο δημῶδους ἐξελληνισμοῦ συνιστάται πρὸς τοὺς ἡμετέρους γλωσσικαὺς καθαριστάς, λυπουμένους βέβαια διότι δὲν θέλουν νὰ γράφωσι γλῶσσαν τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς ὁμιλοῦσι.

Ἐνθυμίσαι τὸν θόρυβον, ὅστις προῆλθεν ἐσχότως ἐκ τῆς καινοφανοῦς ἐν Ἀμερικῇ ἀπαιτήσεως τῶν δημοφύλων μας, διεκδικουσῶν δικαιώματα ψηφοφόρων καὶ συνεπῶς βουλευφόρων. Τὸ ζήτημα διαιωνίσθη καὶ διὰ λαμπροῦ ὁμονύμου ἔργου τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, κολακεύσαντος μὲν μέχρι τινὸς τὴν γυναικίαν φιλοτιμίαν, ἐνθυμίσαντος ὁμῶς καὶ τὰς ἀπαισίας καὶ ἀληθῶς ἀνάνδρους ἐκείνας σκηνὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Φωτογραφικὸν ἀποτύπωμα τῶν γελοίων ἐκείνων ἀσχημῶν διασώζει ἡ ἡμετέρα εἰκὼν.

Τότε οὐδεμίαν πλέον εἶχε σημασίαν ἡ λατινικὴ παροιμία: „mulier taceat in ecclesia“, ἥτοι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ σιωπᾷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τῇ 5. Ὀκτωβρίου 1789 λόχος γυναικῶν ἐκ τῶν κατωτάτων τάξεων τοῦ παρισιανοῦ ὄχλου ᾗθ' ἔλθεν εἰς Βερσαλλίας καὶ διὰ τῆς βίας ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνελεύσεις συζητήσεως. Καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐξηναγιάσθη νὰ διαπραγματευθῇ πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ νὰ τὲς διαβεβαιώσῃ, ὅτι δὴ ἱκανοποιηθῶσι πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις των. Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἀτυχὴς Λουδοβίκος ἐπέσχετο τοῦτο, τὰ ἐξηγνημένα ἐκείνα γυναῖκα ἐξήτουν καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς βασιλίσσης. Μετὰ πολλὰς τέλους προσπάθειάς ἡσυχάσαν καὶ ἀπῆλθον ἐκείθεν τὰ ἀποθηριωθέντα ἐκείνα ὄντα, περὶ ὧν ὁ Σίλλερ λέγει, ὅτι „δὲν διέφερον ὑαίνων“. Ὅστις ὅπως οὖν παρηκολούθησεν ὅλας τὰς γαλλικὰς ἐπαναστάσεις, δὴ παρετήρησεν, ὅτι αἱ ἐκ τοῦ ὄχλου γαλλίδες ἔδειξαν πάντοτε θηριώδη καὶ αἰμοχαρῆ χαρακτῆρα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ξηρὰν ὅλως καὶ ἄγονον διὰ τοὺς συρμούς, διότι τὰ πάντα καὶ αὐτὴ ἡ γυναικίαι ματαιότης εὐρίσκοντο εἰς μεταβατικὴν κατάστασιν, δὲν δὴ ἦτο ἄτοπον, ἂν παρετίθετο καὶ ὑπόδειγμα τι ἐνδυμασίας καταλλήλου εἰς ἀποδημίαν. Ὡς τοιαύτη ἀξιοσέστατος εἶνε ἡ διὰ τῆς ἡμετέρας εἰκόνης παριστανομένη, ἥτις ἡμπορεῖ νὰ κατασκευασθῇ ἐκ φαίου μαλλίνου ὑφάσματος. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι καὶ πρὸ πάντων αἱ γυναῖκες δὲν δύνανται αἰωνίως νὰ ταξειδεύουν, ἀλλὰ δὲ φθάσωσι εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου των προθύμως σπεύδουσι νὰ ῥίψωσι μακρὰν των πάντα ὅσα ἀνακαλοῦν εἰς τὴν μνήμην των τὰς μεταώρους καὶ ταχείας ἐκείνας στιγμὰς τοῦ βίου των, ἃς ἔζησαν εἴτε ἐν τῇ ἀτμοπλοίᾳ εἴτε ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ὑμαχοστονίᾳ κτλ. Ὡραία ἐνδυμασία, κάλλιστα δυναμένη νὰ διαδεχθῇ τὴν ταξειδιωτικήν, παρίσταται ἐν τῇ ἑτέρᾳ συρρικνῇ εἰκόνι, ὅπου καὶ διὰ μικρὰ κοράσια θελτικώτατον παρετίθεται ὑπόδειγμα.

Ὁ ἀγαθοεργὸς σύλλογος τῶν ἀμαξηλατῶν τοῦ Λονδίνου ἐτέλεσεν ἐσχάτως τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν διὰ γεύματος, εἰς ὃ παρήσαν πολλοὶ

λόρδοι καὶ μέλη τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Θέσιν προέδρου κατεῖχεν ὁ λόρδος Χάμβδεν, πρῶτον πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὅστις ἐν τῇ ἐν εἰδεί προπόσει ἀπαγγελεῖται προσλαλῆσαι τοῦ ἡγχιθῆ πρόεδρον εἰς τὸν σωματεῖον καὶ ἐξύμνησε τὴν τιμιότητα τῶν λονδινέων ἀμαξηλατῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 20,000 διαφόρων ἀντικειμένων ἐλησμονήθησαν ἐντὸς ἀμαξῶν, ἅτινα πάντα ἀπεδόθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκειτο ἐν ἀδαμαντοκόλλητον διάδημα ἀξίας 140 λιρῶν στερλινῶν καὶ ἐν κιβώτιον μετὰ πολυτίμων λίθων ἀξίας 750 λιρῶν

στερλινῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀμαξηλατῶν ἐν Λονδίνῳ συμποσοῦνται εἰς 40,000 περίπου.

Κατὰ τὰ τελευταῖα δώδεκα ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ ἀνεπτύχθη ἐκτάκτως ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία. Ἐν ᾧ κατὰ τὸ ἔτος 1871 αἱ μὲν ἐπαρχίαι ἀπέστειλαν 5,300,000 τηλεγραφημάτων, τὸ δὲ Λονδίνον 2,900,000, ἡ Σκωτία 1,000,000 καὶ ἡ Ἰρλανδία 606,000, κατὰ τὸ 1883 τὸ ποσὸν τῶν τηλεγραφημάτων διὸ μὲν τὴν Ἀγγλίαν (τὰς ἐπαρχίας τῆς) ἀνῆλθεν εἰς 15,000,000, διὰ τὸ Λονδίνον δὲ εἰς 12,700,000, διὰ τὴν Σκωτίαν εἰς 3,300,000 καὶ διὰ τὴν Ἰρλανδίαν εἰς 2,000,000.

Ἡ ἡλικία τῶν τεσσάρων σπουδαιωτάτων ἀνδρῶν τῆς Γερμανίας ὁμοῦ λαμβανομένη ἀριθμεῖ 333 ἔτη. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος τῶν ἱστοριογράφων Λεοπόλδος φὸν Ῥάνκε ἔχει ἡλικίαν 90 ἐτῶν, ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος 88, ὁ στρατάρχης Μόλτικε δὲ τὴν ἡλικίαν ἔχει καὶ ὁ αἰὼν του ἦτοι 85 ἐτῶν

καὶ τέλος ὁ „Μπάμπης“ πρίγκιψ Βίσαρκ, ὡς νεώτατος, ἔρχεται τελευταῖος μὲ τὰ ἐβδομήκοντά του ἔτη ἐπὶ τῆς βράχως. Ὅντως θαυμαστὴ μεγάλων ἀνδρῶν τετρακτὺς, εἰς τὴν ὀφείλει ἡ Γερμανία τὸ μεγαλεῖόν της!

Ὁ γηραιὸς Αὐτοκράτωρ ἀνύψωσεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐπατριδῶν τὸν ἐν Χάλλῃ διάσημον καθηγητὴν τῆς χειρουργικῆς Ριχάρδον Φόλκμαν, παρωμῆδ' εἰς τοῦτο, καὶ ὃ λέγεται, οὐχὶ ἐκ τῶν ἐξόχων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ κατωρθωμάτων τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ τινος συλλογῆς χαριστάτων ποιημάτων του, φερόντων τὸν τίτλον „Ρεμβασμοὶ“ καὶ δημοσιευθέντων ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ρ. Λεάνδρου.

— Γενικῶς λέγεται περὶ τῶν Γάλλων, ὅτι πάσχουσιν ἀμάδειαν περὶ τὰ γεωγραφικά· ἴσως εἶνε ἀληθές, ἐν τούτοις καὶ οἱ Ῥωμοῦνοὶ φαίνεται ὅτι εὐρίσκονται ὁσονάφορ' αὐτὴν γεωλογίαν τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Περὶ τούτου δύνασθε νὰ πεισθῇτε ἀναγινώσκοντες τὸν ἀριθ. 2267 τῆς „Indépendance roumaine“, ἔνθα λέγεται ὅτι ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας εἶνε μήτηρ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰσπανίας.

— Ἡ ἐπιτυχία πάσης νέας συνθέσεως ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα βέβαια μέρος ἀπὸ τῶν αἰτιῶν, οἵτινες πρῶτον ἀναλαμβάνουσι τὴν δημοσίαν αὐτῆς φωνητικὴν παράστασιν. Ἀλλ' οἱ σύγχρονοι ἐν Λονδίνῳ μουσικοὶ, καὶ κατὰ τοῦτο πρακτικώτεροι τῶν ἀλλοθενῶν ὁμοτέχων φιλατιμούμενοι νὰ φανῶσι, γράφουσιν ἀπὸ τίνος ἀπειραριθμίου τοιαύτας συνθέσεις ὡς πρὸς τὸ ποσὸν μᾶλλον ἢ τὸ ποῖόν διακρίνομενας, καὶ οἱ ἀφανέστεροι ὡς ἐκ τούτου μελοποιοὶ κα-

τέστησαν γνωστότατοι ἐν τῇ ἀγγλικῇ κοινωνίᾳ διὰ τοῦ ἐξῆς ἀκόπου τεχνάσματος. Ὁ μουσικὸς εὕρισκε ἕνα ἐκδότην τῆς νέας αὐτοῦ συνθέσεως, καὶ ὁ τελευταῖος συνεννοεῖται μετὰ διακεκριμένων ὁπωσοῦν αἰτιῶν, οἵτινες εἰς

ἀγούσιν εἰς ὅλας τὰς ἀριστοκρατικὰς οἰκογενείας τὸ καινοφανὲς ἐμπόρευμα διὰ τῆς ἀδιακώπου ἐν τοῖς προγράμμασι τῶν τε ἰδιωτικῶν, οἰκογενειακῶν δηλ., καὶ δημοσίων συναυλιῶν ἀναγραφῆς αὐτοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι αἰτιῶν ἐκ τῆς μεγάλης πωλήσεως τοῦ νέου συνθέματος, ἀφοῦ ὁ δραστήριος ἐκδότης κρατήσῃ τὴν συνθήκη προμήθειαν εἰς χρῆμα καὶ ὁ συνθέτης εἰς δόξαν. Γερμανικῇ τις ἐφημερίδι ὀνομάζει τὴν κατὰ χρῆσιν ταύτην φυλλοξήραν τῆς τέχνης, ἥς τὴν παρ' ἡμῶν μετὰ δόσιν οὐδὲν ἔχομεν βέβαια λόγον νὰ φοβώμεθα, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον δὲν ἔχομεν Συνθέτας, Ἐκδότας καὶ μάλιστα Ἀκροατάς.

Μ. Π.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Ο. Π. εἰς Βατούμ. Μετὰ τῶν αἰτηθέντων ἐστάλη καὶ ἡ ἀπόδειξις. — Καν' Ἀρ. Δ. εἰς Βάρναν. Συνεμορφωθήμενὰ πολλοῦ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν. — κ. Χ. Σ. Καρβ. εἰς Αὐλῶνα. Εὐχαρίστως ἀπεστείλαμεν τὴν σειρὰν καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὴν οἰκίαν ἀπόδειξιν. — κ. κ. Α. Σ. εἰς Σουλινᾶν. Ὅτι προσπαθήσωμεν νὰ ἀρωμεν καὶ τὸ πρόσκομμα τοῦτο, ἤδη δὲ ἀποστέλλονται τὰ αἰτούμενα εἰς τὰς σημειουρένας διευθύνσεις. Πλείοτερον μαγνῆστε ἐξ ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐπιστολῆς. — κ. Δ. Κ. Π. εἰς Βουκουρέστιον. Μετὰ τοῦ σημερινοῦ ἀποστέλλεται ὑμῖν ἐκ νέου τὸ αἰτούμενον, οὕτω δὲ βεβαιουῦσθε, ὅτι οὐδὲν λάθον ἐγκείται εἰς ἡμᾶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Δημοσθένους ὑπὸ Ἰ. ΞΕΝΙΑΔΟΥ (εἰκὼν Δημοσθένους, ἀπαγγέλλοντος πρὸ τῶν κυμάτων τοῦ Φαλήρου, ἐν σελ. 244). — Περὶ κινήσεως τῶν φυτῶν ὑπὸ Ε. Ν. — Τὰ ἀστρα, εἰδύλιον κατὰ τὸν Ἀλφόνσον Δωδὲ (εἰκὼν αὐτοῦ ἐν σελ. 252) καὶ κατὰ παράφρασιν Δημιῶδου τῆς κυρίας J. Ν. — Ναπολέων ὁ μέγας ἐν Ἀγ. Ἐλένῃ (τάφος αὐτοῦ καὶ τὸ φανταστικὸν πλοῖον, εἰκὼν ἐν σελ. 248 καὶ 249). — Δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐν τῷ οἴκῳ. — Βιβλιοθήκη. — Ἡ δύναμις τοῦ ὕδατος. — Μουσικὴ καὶ θέατρον. — Ἀνέκδοτα. — Καρμέλα ὑπὸ Edmonde de Amicis (ἀνίγημα — συνέχεια). — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. Αἱ αὐτοκρατορικαὶ συνεντεύξεις καὶ τὸ Ζουλιφκάρ. — Γεώργιος Κούρτιος (εἰκὼν ἐν σελ. 241). — Ἀλφόνσος Δωδὲ (εἰκὼν ἐν σελ. 252). — Γυναῖκες φονεῖν οὐσαι καὶ γυναῖκες ψηφίζουσαι κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν (εἰκὼν ἐν σελ. 253). — Οἱ ἀμειβόμενοι τοῦ Λονδίνου. — Τηλέγραφοι ἐν Ἀγγλίᾳ. — Οἱ τίσασαρες ἄνδρες τῆς Γερμανίας. Ἀμοιβὴ πρὸς χειρουργὸν ποιητὴν. — Μουσικὴ φυλλοξήρα. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Σκραβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.

